

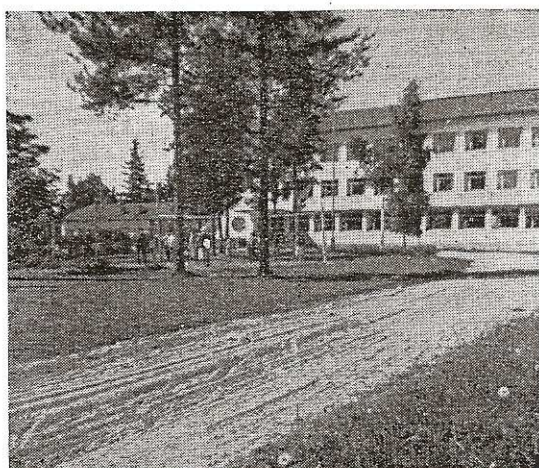
LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON LEHTI

Kolmaskymmenestoinen vuosikerta

Nro 1

Helmikuu

1973

Toveripäivät maaliskuun 10. – 11. 1973

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON LEHTI

Jumalan ajatukset

Me ihmiset olemme hyvin riippuvaisia ajatuksista, sekä omistamme että toisten ihmisten.

Filosofi Marcus Aurelius onkin aikoinaan sanonut: Elämämme on sitä, miksi ajatuksemme sen tekevät." — Kerran esitettiin radio-ohjelmassa kysymys: "Mikä on parasta, mitä olette eläissänne oppineet?" Siihen tuli mm. vastaus: Parasta, mitä olen milloinkaan oppinut, on se, että tiedän, kuinka tärkeätä on se, mitä ajattelemmme.

Ajatuksemme kiertävät usein samaa kehää, joko itsemme ympärillä tai toisten ihmisten edesottamuksissa. Ne tekevät meidät usein surullisiksi, tyytymättömiksi ehkäpä katkeriksikin.

Olemmeko pysähtyneet ajattelemaan minkälaisia ovat Jumalan ajatukset? Kenties meillä on niistä paljonkin tietoa, mutta otammeko ne oikein todesta omallekin kohdalllemme?

Jeremian kirjasta (29: 11) luemme: "Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset: Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." — Nämä sanat sisältyvät kirjeeseen, jonka Jeremia kirjoitti pakkosiirtolaisuudessa oleville. Niissä olosuhteissa oli varmaan vaikeata viljellä hyviä ajatuksia. Mutta juuri silloin, kun kaikkein vaikeimmalta tuntuu, täytyy meidän jäädä sanan varaan, uskoa se todeksi, sillä Jumala on totisesti sanojensa

takana. — Jumalan ajatukset ovat ihmeelliset. Ei Hän jää katselemaan meidän mahdollisuuksiamme. Ei Hän kysy ansaitsemme hänen hyvyttensä. Niin **Jumala rakasti**, että antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. (Joh. 3: 16). Siksi voi Jaakkola Rietrikki runossaan vakuuttaa: On Jumalan sydän lämmin, Hän kaikkia rakastaa.

Jeesukseen uskovat ovat kautta aikojen saaneet todeta ne rauhan ajatukset, jotka Jumallalla on ollut ja on heitä kohtaan.

Paavali, joka Sauluksena oli ankarasti taistellut Jeesusta vastaan, vakuutti Timoteus pojalle: Minä tunnen hänet, johon minä uskon! Minkälaisena hän oppi tuntemaan Jeesuksen? Se sisältynee kolmeen sanaan: Minä sain laupeuden. Hän perustellee asian ja sanoo: Varma on se sana ja kaikki puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin. Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muuta osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan Häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi. (1 Tim. 1: 15, 16)

Jäähyväispuheensa lopussa Jeesus sanoo opetuslapsilleen: Tämän minä olen teille puhunut, että teillä minussa olisi rauha. Maailmassa teillä on ahdistus;

Mitä Jeesus minulle merkitsee?

Arvostamme asioita usein sen mukaan, miten mielekkäiksi koemme ne elämämme kokonaisuuden kannalta. Siksi suhtautumismme Jeesukseenkin on hyvin erilaisia. Toiset arvostavat Jeesusta enemmän, toiset vähemmän.

Minulle Jeesus merkitsee sanalla sanoen ILOA elämässäni. Jeesuksen tähden saan iloita menneestä, nykyisestä ja tulevasta. Kokemukseni on, että ilon lähteenä "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti".

Mennyttä aikaa muistelllessani saan iloita Jeesuksesta sen vuoksi, että Hän on soviuttanut kaikki rikkomukseni. Hän va-

pauttaa kantamasta menneisyyden kahleita ja antaa kolkea anteeksiantamuksen rauhaa sisimmässä. Saan olla armosta autuas Jumalan lapsi.

Vapauttaessaan minut menneisyyden huolista Jeesus kirvoittaa voimani tämän päivän tehtävien suorittamiseen. Hän antaa minulle rukouksessa rohkeutta kohtamaan lähimmäiseni. Koska Jeesus on kanssani, saan kohdata heidät iloiten, pelkäämättä. "Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon." Pelkäämiseni olisi merkki epäuskostani.

Jeesuksen tähden saan iloita tulevaisuudestaniikin, sillä Jeesus antaa toivon. Hän ei jätä minua silloinkaan, kun olen epäuskon partaalla. Tämän vuoden ensimmäisen rukouspäivän teksti vakuuttaa: "Särjettyä ruokoa Hän ei muserra, suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta." Jeesuksen tähden saan jo nyt elää iankaikkisen elämän toivossa ja veisata kiihtosvirttä Vapahtajalleni.

Koska Jeesus näin voi antaa elämälle kokonaisratkaisun, ei Paavali turhaan kehota: "Olkaa aina iloiset!" Sitäpaitsi on todettu, että "iloinen sydän vaikuttaa lääkkeen tavoin eikä mitään lääkettä voida siihen verrata".

Aino Mäki-Punto

mutta olkaa turvallisella mielellä: Minä olen voittanut maailman. (Joh. 16: 33) Se ajatus antoi opetuslapsille rohkeutta ja intoa kulkea maailman keskellä julistamassa evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta. Rauha täytti heidän sydämensä, se rauha, jonka yksin Jeesus voi antaa.

Se rauha on tarjona tänäkin päivänä kaikille niille, jotka tahtovat Jeesukseen uskoen elää täällä ahdistusten keskellä.

Efr. Jaakkola kirjoittaa Siionin kanteleen laulussa 187: Mun rauhani ainoa Jeesus on vain, kun syntini armosta anteeksi sain. — Mä Jeesusta katson ja ihmettellen, kun nähdä sain sellaisen rakkauden.

Tänäänkin tahtoo rakas taivaallinen Isämme Jeesuksen tähden sanoa sinulle ja minulle: "Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, rauhan eikä turmion ajatukset: Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." — Tulevaisuus on iankaikkinen autuus Jeesuksen luona taivaassa, jonne saamme toivossa tehdä matkaa niin kauan kuin päivämme kestää.

Toini Valkama

Jerusalemissa

Olimme mieheni kanssa viime helmikuun lopulla Jerusalemissa ja meidän retki-kunnasta jäi yksi rouva sinne Kibbutziin työhön. Kertoi olevansa niin yksin täällä Suomessa. Mieheensä on kuollut, ei ole lapsia ja hän on siirtolaisia. Hän oli ker- ran aikaisemminkin käynyt Jerusalemissa ja nyt oli palava halu jälleen sinne. Hän sai pienen soman mökin asuttavaksi ja koska on täyttänyt 60 v. ei tarvitse tehdä työtä kun 4 tuntia päivässä. Palkkaa täällä ei makseta, mutta ruoka, retket vapaa-päivinä, terveydenhoito ym. ovat ilmaisia. Olemme kirjeenvaihdossa ja nyt katsoin sopivaksi hänen viime kirjeensä laittaa tähän opistolehteen.

20. 11. -72 Ma äle Hahamisha

YSTÄVÄNI AIRA!

Olkaa taivaassa iloiset, ahdistuksissa kärsivälliset, rukouksessa kestävätkä. Room. 12: 12.

Kiitos kirjeestäsi, jota jo ehdinkin kovasti kaivata. Oli hiukan alakuloinen, vaan kuitenkin niin sanomattoman tervetullut. Ei ihme, jos ei ole kaikki hyvin, siellä on nyt kaikkein pimein aika, kylmää ja sateista, joka vaikuttaa mielialaan masentavasti. Annan luettavaksesi room. kirj. 5. luv. kokonaan. Muista vielä aina, että kaikkesta huolimatta, on meillä aina kiitoksen aiheita. Suurin kiitoksen aihe on Jeesuksen lunastustyö ja syntien anteeksi antamus Hänen verensä kautta. Eikö ole ihmeellistä, eikö kannata kiittää. Terveys on maallisista lahjoista suurin, eikö kannata Isää siitä kiittää. Kiitä Eino- nosta Jumalaa, että hän on vielä tukenasi ja toverina matkaa kanssasi tekemässä. Kiitosvirren säveleitten tieltä pahat enke- litkin pakenee. Hyvä minun on sinua neu- voa nyt. Olen päässyt elämässäni tasapai-

noon, toista oli kun mieheni otettiin mi- nulta pois, meni kolme vuotta, ennenkuin opin tyytymään taivaan Isän tahtoon, ka- pinoin Häntä vastaan, vaikkakin olin uskos- sa. Ihminen on itseksä, ei ajattele Juma- lan teitä, vaan itseään aina. Nyt Jumalalle kiitos, olen oppinut ottamaan kaiken Isän kädestä. Annan Hänen johtaa tätä minun avuttonta pientä elämääni käsiivar- sillaan ja sanon: Vie minut minne tahdot sinä Isä tiedät kaikki parhaiten — minä, sinun avuton lapsesi.

Täällä pysyy mieli valoisana, tänäänkin näytti mittari varjossa 23 ast. kun tuossa kuistini rapulla pikku pyykkiäni pesin. Taivas on niin kirkkaan sininen. Ei ole satanut kun toukokuun puolivälissä, sa- detta kaivattaisi, vehnä on kylvetty.

On lämmintä ja kirkasta päivänpaistet- ta koko elämäni, en osaa, en ymmärrä kiittää Isän johtoa kohdallani — se on niin ihmeellistä. Olen jo 63 v. vanha ja täällä Israelissa työssä terveenä, suuri on Jumalan armo kohdallani. Täällä on mi- nuilla ystäviä ja seuraa, en ole yksin. Kaik- ki ovat uskovia nämä suomalaiset. Meitä on 24, minä olen vanhin ja olenkin näi- den nuorien kunnilavanhus.

Viime pyhänä oli naapuri kibbutissa Kirjat-Anavimissa ehtoollisjumalanpalve- lus. Oli Paavali Toivo täällä turistimat- kalla kaksiviikko. Hän piti meille juma- lanpalveluksen ja jakoi ehtoollisen. Hän julisti sanaa kirkkaasti, Jeesuksen lunas- tustyöstä, verenarmosta ja syntien anteek- siannosta. Tulimme kaikki ravituiksi, sel- vällä puhtaalla Jumalan omalla sanalla. Isälle kiitos tästäkin palvelustaan, joka meitä hänen pyhällä sanallansa ruokkii. Täällä kuulee harvoin selvää Jumalan sa- nan julistusta, on milloin mitäkin. Joskus tuntuu, että sielu näantyy nälkään vaikka kyllä luettuakin tulee, mutta kaipaa jumal- istustakin ja oikeaa Jumalan palvelusta.

Jos Jumalla suo, vietän nyt ensimmäisen joulun poissa kotimaasta, kannattaa uhra- ta yksi Joulun tänne oikeaan Joulun maa-

Ajatuksia peruskoulusta

Kauan valmisteltu ja puhuttu peruskoulu toteutuu tämän vuosikymmenen kuluessa koko maassa. Perusteluiksi uuteen koulujärjestelmään siirtymiselle on esitetty mm., että joka tapauksessa yhä useammat nuoret mahdollistaakseen jatko-opiintonsa käyvät keskiikoulun. On ennustettu, että keskiikouluun hakeutuvien määrä olisi vuoteen 1980 mennessä kohonnut yli 90 % ikäluokasta. Näin kansallaiskoulu olisi näivettynyt yhä pienemmäksi. Uusi yhtenäinen koulujärjestelmä poistaa tämän ongelman. Toiseksi väitetään, että nykyisen koulujärjestelmän puitteissa kaikilla nuorilla ei ole yhtäläisiä mahdollisuuksia koulunkäyntiin. Kodin varallisuus ja sivistystaso ja sijaintipaikka aiheuttavat sen, että osa lahjakkuusreserveistä jää koulutuksen ulkopuolelle. Nykyistä keskiikoulua on pidetty huonona siksi, että se ei ota huomioon oppilaiden erilaisuutta. Peruskoulukomitea on katsonut aiheelliseksi, ettei oppilaita saa erotella eri kouluihin, mikä aiheuttaa sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta. Oppilasrakenne tulee suurin piirtein vastata yhteiskunnan rakennetta. Komitean mielestä mahdollisimman vähän valikoidussa

joukossa on mahdollisuus antaa oppilaille heidän taipumuksiaan vastaavia erityistehäviä ja pyrkiä niiden avulla hyödyttämään koko ryhmän opiskelua ja lahjakaiden ja toimintatarmoisien oppilaiden opinnoista ja sosiaalista kehitystä. Yleisesti ottaen uuteen koulujärjestelmään siirtymistä perustellaan kahdella asiaryhmällä. Pyritään luomaan tasa-arvoisuutta oppilaiden keskuuteen ja tehdään kaikille mahdollisuus osallistua koulutukseen. Toinen ilmeisesti tärkeämpi peruste on yhteiskunnan määräämisvallan lisääminen opetukseen ja sen sisältöön. Yksinkertaistetusti sanottuna opetuksen tavoitteet ja sisältö määräytyvät kulloinkin vallassa olevien poliittisten voimasuhteiden mukaan.

Peruskoulun kokonaistavoitteeksi on asetettu persoonallisuuden kasvatusta. Persoonallisuudella ei tarkoiteta ainoastaan henkilön luonnetta, vaan koko ihmistä. Siihen sisältyvät yksilön lahjakkuus, hänen yksilöllisyytensä ja sosiaaliset suhteensa. Kaikki nämä piirteet peruskoulu haluaa ottaa huomioon jokaisen yksilön kohdalla. Pääpaino on yksilössä — siis oppilaassa ja hänen tarpeissaan.

Perusteluissa on paljon sellaista, johon voi yhtyä. Niissä on kuitenkin sellaisia piirteitä, jotka herättävät kysymyksiä. Miten on mahdollista oppilaiden yksilöllisyyden huomioonottaminen, kun kaikenlaiset oppilaat ovat samassa luokassa. Nähdäkseni ainoa mahdollisuus on se, että opettaja antaa jokaiselle oppilaalle joka tunniksi eri tehtävän. Tämä on erittäin hankala tehtävä. Jos ei tällaiseen menetelmään mennä, niin millaisen tason mukaan opetusta viiedään eteenpäin. Ilmeisesti heikompien oppilaiden taso määrää opetuksen, ettei kukaan tuntisi itseään syrjityksi, vaan tasa-arvoisuus säilyisi. On mielenkiintoista tietää, miten lahjakkaimmat oppilaat suhtautuvat, kun 6—9 vuotta mennään sellaista vauhtia, joka merkitsee heidän kykyjensä alarajalla työstämistä. Ei kai tasa-arvoisuus koulussa voi merkitä sitä, että toinen ei saa

han. Tänne on Jeesus syntynyt Beethleemiin ja täällä enkelit hänestä paimenille ilmoittivat laulamalla: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha, joille Hänellä on hyvä tahto".

Suomalaista kahvia täällä kaipaa, ei turkkiainen ole hyvää. Lähetä minulle ajoissa suomalainen Joulukortti, ne ovat täällä hyvin arvokkaita, kaikkine erikoispostimerkkeineen.

Taivaan Isä teitä siunatkoon

Terveisin Lilja.

Valoisaa mieltä!

Ja niin lähetin kibbutsiin kahvia parasta ja kauniin Joulukortin, erikoispostimerkeillä.

Aira Ktie

Kevät

Kevät tekee tuloaan
lumet sulaa verkalleen.
Aurinkokin lämmittää,
ja mieltä piristää.
Ihmisetkin iloissaan
ulos rientää katsomaan
ilmassa on kevään tuntu.
Lapset ovat mielissään,
onhan kevät.

S—L—S

tietää toista enemmän. Ehkä peruskoulun takana ei olekaan oppilaiden paras, vaan heidän vallamisensa samaan muottiin ja tietyn ajattelutavan syöttäminen niin, että heitä on helppo hallita. Tähän viittaa sekin, että korvaavia kouluja ei sallita. Miksi meidän täytyy aina matkia ruotsalaisia. Ilmeisesti Ruotsin peruskoulun kokemukset eivät ole tarpeeksi pelottavia.

Yhteiskunnallinen näkökulma on peruskoulussa ilmeisesti tärkeä. Sen vaikutus tulee olemaan suurempi kuin tuntimäärä edellyttäisi, jos se ns. läpäisyperiaatteen mukaan vaikuttaa muissakin aineissa. Tällöin opettajan vakaumus tulee keskeiseksi. Kristillisen elämänskatsomuksen merkitys uudessa koulussa on yhä vähäisempi, mikä ilmenee uskonnon opetuksen tuntimäärän vähenemisenä ja ilmeisesti asteittaisena lakkaamisena. Tällöin taas opettajan vakaumus nousee keskeisesti esille. Kristitty opettaja tuntee vastuunsa tässä suhteessa. Kirkon kasvatusta ja opetustehtäviä korostuvat. Ehkäpä kristillisen elämänskatsomuksen luojina kristilliset kansanopistot tulevat nykyistä merkittäväm-pään asemaan. Ne tarjoavat elämänskat-somuksellisen vaihtoehdon peruskoululle.

E. U.

Nuorten pääsiäislaulu

Kevät aamun kirkkaana
alkavan nään
päivä valkenee valkeus
koittaa
tämä kirkkaus aivan
sokaisee päin
kas pimeyden valkaus
voittaa.

On kuin helpompi ellä ja
hengittää ois
suuri rauha täyttää rinnan
kumpi kaikki tään onnen
käsittää vois
siitä Jeesus on maksanut
hinnan

Miks sä et sieluni
kiittäisi
miks ei ylistys huuliltas
saasi
onhan Jeesus poistanut
syntisi
miks et hänelle kiitosta
toisi

Kaikki maa nyt Herralle
kiitosta tuo
koko luomakunta kiittää
siitä
et Hän heille uuden
suo
siis myös minun sieluni
kiitä.

Aina taivaan tiellä ei
helppoa lie
monet kiusaukset ne
voittaa
mutta Jeesus mukanaan mut
sinne vie,
kun taivaan pasuunat
soittaa.

Kevät aamu valkenee
valo saa
taas meidät täällä paljastaa
mutt' lunastus meille on
varattu
meille Jeesus on hankkinut
sen

Mirja-Inkeri Kautto

TOVERILIITTO

Autoretki Pariisiin

Toveriliittomme on tehnyt muutamia retkiä viime vuosina ja ehkä huomattavin oli Venetsian matkamme.

Näiden rohkaistuksena on jälleen rakenteilla uusi yritys ja täälläkertaa kävisimme kääntämässä Ranskan pääkaupungissa.

Ajankohtaa seuloisin kauan ja tein kyselyjä mikä esim. maaseudulla asuville parhaiten sopisi.

Niinpä lähdemme jos Isä suo heti toukokuun loputtua 1. pv kesäkuuta.

Kulkusuunta tai reitti kulkee lyhyesti kerrrottuna seuraavasti:

Naantalista Kapelskartiin autolauttalla, josta Ruotsin hallki Helsingborgiin. Sieltä jälleen lautalla Helsingöriin ja Tanskan hallki lautalla Länsi-Saksan puolelle josta Hampurin ja Bremenin kautta Hollantiin, jonka maailmankuulua Atlannin patotietä Amsterdamiin. Sieltä Haarlemiin, Haagin, Rotterdamin, Antwerpenin tietä Belgiaan, Brysseliin. Sieltä edelleen viehättävän Namurin kautta Ranskan puolella Pariisiin. Pariisista Luxenpuriin ja sieltä Saksan puolelle Koblenziin ja edelleen Bonnin kautta Kölniin. Kölnistä Hannoverin tietä Hampuriin. Sieltä Tanskan Flensburgiin ja edelleen Fredrikshaveniin, Tanskan pohjoiskärkeen. Sieltä lautalla 3½ tunnin merimatka Ruotsin rannalle Göteborgiin ja viehättävään Boråsin kaupunkiin jossa matkamme viimeinen leirintäyö. Niin sitten ajamme 16. 6. jälleen Kapelskartiin jo mahtava ren-

gas, n. 4 500 km:n pituinen autoreitti sulkeutuu. Sunnunt. 17. 6. saavumme laivalla Naantaliin ja kotiin. On vaikea tilan vuoksi lehdessä matkaa enempää analysoida, mutta reitti on eräs suosituimpia ja sillä tarvitaan Suomen rahan ohella kuuden eri valtakunnan valuuttaa.

Yövyimme 14 kertaa campingalueella.

Nyt kysymys, mitä tämä yli 2-viikkoinen lysti maksaa?

Siihen sisältyy yht. 4 600 km autopaikka, monet laivaliput, leirintämaksut ja ruoka, jota tarjotaan 4 eri kertaa päivässä ja tekee kaikkii yht. 365 mk.

Tämän edullisen yhteissumman tekee mahdolliseksi alennukset laivalipuissa, hyvin edullinen linja-auto, meno ja Tukku-liikkeestä saamani eväsainekset.

Nyt sitten harkitsemaan, voitko lähteä mukaan, voitko saada lomaa? Lähtö kun tapahtuu perjantai-iltana, voit saada lomasi alkamaan vasta maanant. 4. 6. ja paluu sunnunt. voi tämä, vaikka ennakko-osa kesälomaasi päättävä perj. 15. 6. noin viihjeen antaakseni.

Te "maajussit" olette siihen mennessä saaneet siemenen onnellisesti maahan ja heinänteko ei vielä hätyyttele ennen juhannusta.

Ilmoittanut ja varmistat mukaampääsysi parhaiten siten, että postitat ennakkosuorituksena 200 mk postisiirtotilille Tu 12 64 82-9 ja osoitteella Kalle Jokinen, Uudenmaantie 48 as. 6, 20 720 Turku 72, 30. 4. mennessä.

Voithan panna tulemaan kirjeenkin jos haluat matkasta lisätietoja, yritän vastata parhaani mukaan, olisi hauskaa muutenkin saada kirjeesi.

Toveripäivillä näistä retkeä koskevista kiin sitten enempi.

Niinpä enemmättä puheita ja rohkeata retkiratkaisuasi toivoen, Veren turviin.

Kalle Jokinen

KUTSU

Loimaan Ev. kansanopiston toveriliiton

VUOSIKOKOUKSEEN

joka pidetään opiston suuressa luokassa lauantaina 10. p:nä 3. 1973
klo 17.00. Kokouksessa käsitellään sääntöjen 4. pykälässä määrätyt asiat.

Johtokunta

Alustus toveripäivillä:

Mitä Jumala odottaa ihmisiltä?

Tämä kysymys tuntuu varmasti vaikealta. Eikö paljon helpompi olisi se kääntää toisin päin, mitä ihminen odottaa Jumalalta. Kuitenkin me ihmiset odotamme Jumalalta: odotamme häneltä, että hän kääntäisi huonot asiat hyväiksi. Odotamme häneltä onnellisempaa, parempaa tulevaisuutta.

Mutta me emme voi odottaa emmekä saada Jumalalta mitään ennen kuin täytämme hänen tahtonsa ja odotuksensa: otamme vastaan Jumalan ainoan Pojan, Jeesuksen Kristuksen Vapahtajanamme. Ennen kuin suhteemme Jeesukseen ovat selvät, emme voi mitään odottaa. "Sillä niin on Jumalla maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh 3:16.

Jumala odottaa, että täytämme Hänen sanansa, uskomme siihen ja jätämme itsemme Jeesukselle Kristukselle.

Me ihmiset olemme luotuja Jumalan yhteyteen jo maailman alusta asti. Sen tähden emme saa rauhaa, ennen kuin olemme

jättäneet itsemme kokonaan Jeesukselle Kristukselle.

Emme kuitenkaan aina täytä Jumalan odotuksia. Emme käytä hyväksemme oikeuttamme Jumalan laupeuteen, vaan lähdemme tuhlaajapojan tielle. Silloin on tällaisen kurjan ihmisen, tuhlaajapojan, hyvä muistaa olevansa kuitenkin korkeimman suojassa. Häneltä voi saada kaikkea, tunnon rauhan, iloisen mielen ja paljon muuta.

Jumala odottaa, että me rистisimme kättemme ja pyytäisimme vaikeuksissamme hänen apuaan. Hän kuulee meitä ja auttaa. Hän antaa meille, mitä me pyydämme, kun vain teemme sen Herrassa. "Mitä ikinä te anotte minun nimessäni, niin minä sen teen." Joh. 14:13.

Jumala odottaa meiltä ihmisiltä myös rakkautta. Hän odottaa, että me täällä toisiamme rakastamme ja kaikki sovussa eläisimme. "Tämä on minun käskyni, että te toinen toistanne rakastatte, niin kuin minä olen teitä rakastanut". Joh. 15:12.

Jumala odottaa, että me kaikki hänen yhteydessään olisimme, hänen pyhää sanaansa noudattaisimme. Jumala ei tahdo meidän kulkevan pimeitä polkuja, vaan odottaa, että me päivän valoon hakisimme, niin kuin Jumalakin on valkeudessa, niin kuin Jumalakin on valkeudessa, meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen hänen Poikansa veri puhdistaa hänet kaikista synneistä.

Liisa Seppällä

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON

TOVERIPÄIVÄT

4. VUOSIKURSSIN 30-VUOTISJUHLAT

14. VUOSIKURSSIN 20-VUOTISJUHLAT

24. VUOSIKURSSIN 10-VUOTISJUHLAT

KANSANOPISTOLLA LOIMAALLA 10.—11. 3. 1973

"Te olette kalliisti ostetut"

1 Kor. 6: 20

OHJELMA:

LAUANTAINA 11. 3.

Kello 12.00 Toveriliiton johtokunnan kokous.

" 14 Kahvi

" 14.30 Opiston tervehdys ja keskustelu aiheesta "Mitä Jumala odottaa ihmiseltä". Liisa Seppälä

" 16 Päivällinen

" 17 Toveriliiton vuosikokous. Sääntöjen määräämät asiat. Japaninlähetyskolehdi 10,— Herran työlle

" 18.30 Opistomerkkijuhla. Jokinen, ohjaa Uuksulainen, Sainio. Merkkienjako ja opiskelijaohjelmaa

" 19.30 Iltatee

" 20 Eri vuosikurssien kokoukset ja esittäytyminen — Vapaa sana — Iltahartaus, Aarre Kiveinen

SUNNUNTAI 12. 3.

Kello 8.15 Lipun nosto

" 8.20 Aamiainen

" 10 Jumalanpalvelus ja H.P.E. Kanta-Loimaan kirkossa. Saarnaa: rov. Viljo Pulli

" 12.30 Kirkkokahvi, (Aluehuoltajien kokous klo 12 opettajain huoneessa)

" 13.30 Päiväjuhla. Laivuori, Pulli, Sivula, Valkama. Opiskelijaohjelmaa. Japaninlähetyskolehdiin jälkikanto. Ohjaajana Laivuori

" 16 Päivällinen

" 17.30 Iltajuhla Jokinen, Jaatinen, Uuksulainen. Opiskelijaohjelmaa, vapaa sana, uskontunnustus ja päätös. Ohjaa: Jokinen

" 19.30 Iltapala

Tervetuloa

Kentältä kuuluu

Kerroin edellisessä lehdessä jo Haminan ja Lahden matkasta, jolla saimme käydä tervehtimässä sikäläisiä toveriliittolaisia ja saimme iloita heidän kanssaan yhdessä yhteisestä armosta.

Nyt jatkan vielä noita viimevuoden loppupuolella tehtyjä retkiä ja muutama sana ensin Turun aluekokouksesta ja juhlasta Luther-Kirkossa.

Päivä oli sunnuntai 5 pv marraskuuta ja kokoonnuimme perinteelliseen aluekokoukseen klo 14 pv:llä. Sikäläinen aluehuoltajamme Pirkko Jaakkola yhdessä Saara Nurmen ja muiden kanssa oli puuhannut pöydän koreaksi, että kahvin virkistämistä pääsimme hyvään juttututukseen. Vanhat hyvät ystävämme opettaja Toini Valkama ja opetusneuvos Oiva Sivula olivat mukana ja niin virisi keskustelu ajankohtaisista ja kipeistä kysymyksistä, erikoishuolenaiheistamme ollessa tuo ikiivanha ja kuitenkin aina tuore asia, miten voisimme pysyä uskossa ja vaikuttaa omalla kohdallani rakkaan toveriliiton siunaukseksi?

Mukana oli ilahduttava määrä toveriliittolaisia.

Sitten seurasi aluejuhla klo 17 jossa puhuivat edellämämainitut Loimaan vieraamme ja allekirjoittanut. Suurta iloa ja rohkaisua toi meille terveille Hilikka Mäkkölan laulu "Ei pisaraakaan liikaa", se esitys oli eräs juhlamme vaikuttavimpia, kiitos vielä kerran Hilikka. Myöskään ei tule unohtaa Saara Nurmen Psalmiluentaa.

Tuo päivä on aina ollut Turussa hyvä, se on vakuuttanut meille mukana olleille, että tällaiset keidashetket ovat paikallisille toveriliittolaisille tarpeellisia lähde-

hetkiä, "kun jalka polkee hiekkaa erämaan".

Toinen hieno päivä oli Tampereella sunnunt. 12 pv joulukuuta Tampereen Luther-Talossa. Klo 14 kerääntyi alasaliin 25 toveriliittolaista ja Heikki Lehtimäen alustuksen pohjalta sukeutui niin vilkas keskustelu, että puheenjohtajalla oli töitä lujasti. Mukana olivat opetusn. Sivula, opett. T. Valkama, Eino Erellä, Pentti Virtanen, Klauko Laivuori ym., ym., vain muutamia mainitakseni.

Rouva Taimi Toivola (os. Paavilainen) oli apulaisineen kattaneet juhlavan pöydän ja paikallinen osasto oli näiden pitojen isäntänä josta vieläkin syd. kiitokset.

Klo 18 oli juhla Yläsalissa jonka ohjelmasta olisi erik. O. Sivulan, T. Valkaman ja E. Erellän puheiden tiimoilta paljon kerrottavaa, niin rikkaita ne esitykset olivat. Kiitos, kiitos tamperlaiset kaikkesta, tuo päivä jäi monien muistoon ja ko-meaa ryhmä lauloi innolla tunnustaulumme "Kariitsan lippu johtaa joukkoamme".

Kalle Jokinen

Muistakaa ystäviänne

käyttäen Loimaan Evankelisen
Kansanopiston Kukkaisrahaston

**surunvalittelu- ja onnittelu-
adresseja**

"Saavu Jeesus, suuri armon tuoja"

Arvi Koivullehto istuu ratissa, "Taunus" hynistelee jouduttavasti kotia kohti, on oikein hyvä, kun kotiin näin tulla saa, väsyttävä työpäivä on takanapäin.

Miehen mieli on levoton, radio oli aamulla varhain istuttanut sisimpään kaksikin murehtimisen aihetta ja siinä nyt Arvin mielialassa käyvät väkevää kilpaa tärkeysjärjestyksestä.

Ensin oli aamuhartaus, joka radiossa on aina niin lyhyt ja tavallisimmin kaukainen köyhän raadollisen hengellisiä tarpeita ajateltaessa.

Mutta tänä aamuna oli kuulunut kohetikäypä, elävä sana, se oli iskenyt vasaman tavoin Arvin maallistuneeseen ja vie-raantuneeseen sydämeen.

"Oletko valmis kohtaamaan Jumalasi". Tästä Raamatun pyhästä kysymyksestä oli pappi puhunut. "Oletko radionkuuli- ja valmis jos sydämesi pysähtyisi juuri nyt? oletko valmis jos sinulta juuri nyt joku kysyisi, vieläkö elät Kristuksessa, vieläkö sinulle armo kelpaa, vieläkö sinä uskot veriuskeitten syntiesi sovituksen Golgatan keskimmäisellä ristillä, vieläkö ammennat voimaa jokapäiväiseen taisteluusi Jumalan sanan ehtymättömistä lähteistä?"

Tämä hartaus oli vavahduttanut miehen sydäntä, se kuului kantaa vaavana. "Haltitseeko sinua tänä aamuna sielusi viholinen vaiiko sen taivaallinen verisovittaja Jeesus Kristus? Tapaako Golgatan sankari sinut tänään nukkumasta epäuskon kuoleman unta, vaiiko valvomasta pyhän armoistumisen edessä?"

Hartauden päälle veisattu virsi oli niin tuttu, se toi Arvin opistotalven sieltä vuosien takaa kuin filminauhalla miehen silmien eteen.

"Saavu Jeesus suuri armontuoja, luonasi on mulla rauha, suoja, Paimen parahin, mullekin suo lahjas myöhöön varhain".

"Varhain", miten varhain hän olikaan nämä taivaalliset lahjat jo saanut, pyhän kasteen hetkellä, pyhäkoulussa, niin ja

enikoisesti omana opistotalvena siellä Loimaan "Vallontalven" omissa.

Silloin oli niin helppo toisten kanssa laulaa: "Herran oma, sydämeni, riemahdellen huutaa näin. Herran oma, Herran oma, kaikki saan ma Isältäin".

Oli veisattu paljon tuota virttä 357 "Saavu Jeesus". Nyt miehen sydämeen pistää toinen sana virrestä: "Myöhään". "Myöhään", voi Herra Jumala, onko ehkä jo myöhäistä? mies huokaa raskaasti, kaikki täällä maailmassa oli käynyt niin luovuttamattoman tärkeäksi, kaikki sinänsä hyvä ja kunniallinen, mutta kuitenkin vain tätä maallista kaikki.

Niinpä se toinen aamuinen murheen syy oli siinä tietotoimiston aamu-uutisessa jossa kuuluttaja ilmoitti mitenkin karjataloudelle elintärkeä öljytuote uhkaa tyrehtyä tuonniissa ja odotettavissa on vaikeita aikoja. Nyt käy autonsa ratissa istuva mies rajankäyntiä, kumpi on tärkeämpi, kumpi kuuluu kalleimmaksi asiaksi, kummalle tulee juuri tässä ja nyt omistaa suurin huomio, hengelliselle vaiiko maalliselle? Jumalanmielen mukainen murhe ja jokapäiväisen leivän painava murhe painivat vastakkain miehen sydämessä. Oli aika, Arvi muistaa sen niin hyvin vielä, kun nämä kysymykset olivat taivaallisessa järjestyksessä silloin ihanan opistotalven jälkeen, silloin hän oli elänyt todeksi tuon rakkaaksi tulleen laulun sanat: "Matkamiehen kaikki tarpeet armon-taan Hän mulle suo". Oli kiitoksen kesä, kaikki nämä ajalliset sai kiittäen ottaa suuren Isän kädestä autuuden ohella.

Arvi pysäyttää hetkeksi ajokkinsa ennen kotiveräjää ja ristii kätensä siinä "Hyvä armollinen Jumala ja laupias Jeesus Kristus, armahda minua vaivaista syntistä, vapahda minut näistä ajankahleista sydämessäni, anna minulle jälleen autuutesi ilo, anna anteeksi epäuskoni ja kylmyyteni, tee minulle rakkaaksi uudestaan pyhä ristiin armo".

Suuri rauha valtaa ahdistuneen sydä-

Vuosikurssi 1942-43 huomio!

Oletteko huomanneet, että on kulunut jo 30 vuotta siitä kun me olimme ensimmäisillä toveripäivillämme opistossa olevina oppilaina. Näin asia on, vaikka ei sitä oikein todeksi uskoisi, siksi nopeasti nämä vuodet ovat menneet. Monia asioita on kuitenkin näiden 30 vuoden aikana ehtinyt tapahtua meidän kunkin kohdalla. Paljon olemme myös kukin itse muuttuneet tuona aikana. Tuskinpa teitä kaikkia enää edes tunnenkaan, vaikka tuntuukin siltä, ettette voi tuntemattomiksi koskaan tulla, siksi samaa perhettä silloin olimme.

Yksi on kuitenkin varma. Jumalan armo ja anteeksiantamus on pysynyt muuttumattomana. Se on sama meitä kohtaan kuin silloin 30 vuotta sitten. Vaikka emme ehkä enää voi laulaa yhtä onnellisina kuin silloin: "En muuta nyt kuule, en muusta voi elää vaan taivasten soittona korviini helääh, Oon Jumalan lapsi, oon autuas lapsi, sä Jeesus jo teit minut vanhurskaksi." Niin olemme kuitenkin autuaita, Jeesuksen verellä puhtaaksi pestyjä, taivaskelpoisia Jumalan lapsia. Uskothan tämän ja illoitetset siitä.

Etkö nyt myös voisi järjestää niin, että ehtisit mukanaan toveripäiville maaliskuun toisena sunnuntaina. Olisihan aiheetta juhlimiseen. Yhdessä kiittämään taivaan Isää hänen rakkaudestaan ja huolenpidostaan näiden vuosien aikana ja muistelemaan menneitä opistoajalta. Samalla voimme tutustua nykyisiin opettajiin ja

men ja ilon ihana iltarusko lupaa turvallista huomista. Mutta ennen ajokkinsa liikkeelle panemista mies hartaasti päättää: "Nytpä lähdenkin Toveripäiville ja vienkä väsyneen puolisonikin sinne, siellä on aina saanut uuden toivon ja voiman taivaallisten lähteitten partailla. Mies siinä iloisena hyrräilee "Häämöttääkö koti tuolla? Niin se on, oi, niin se on. Laula sielu riemuksesi, pääset, pääset kotohon".

Kalle Jokinen

oppilaisiin sekä opistokodin nykypäivään. Tule sinäkin, joka et ole ollut toveripäivillä vuosikausiin, samoin sinä joka useasti olet saanut olla mukana ennenkin. Olisi hauska tavata teitä mahdollisimman monta näillä 30-vuotistoveripäivillämme. Toveripäivillä tavataan.

Aili Riutta

20. VUOTISJUHLAKURSSI

Hyvä toveriliittolainen, opistoverini v. 1952-53!

"Vain turvani on veri Jeesukseni,
Se ainoa lohdutus sielulleni;
Ei tarvitse vaipua vaivaan".

Selailemme opistomme aikaista Silonin Kiannelta, eteeni aukeni ylläoleva laulu ja siinä oleva merkintä, laulettu toveripäivillä 1953.

Onko siitä todella jo 20 vuotta kun saimme liittyä toveriliittoon. Vieläkö nyt 20 vuoden takaa nämä laulun sanat ovat totta kohdallamme? Onko turvamme Jeesuksen veressä?

Opistoaikaani ajatellessa mieleeni muistuu erikoisesti monet lauantai-illat raamattupiireineen ja niiden jälkeiset lauluhetket ruokasalissa. Joku aina väliin uskaltanut todistamaan Jeesuksesta. Näistä todistuksista saimme rohkaisua ja lisää uskoa Vapahtajaamme, syntlemme anteeksiantajaamme. Opistoaikana monelle meistä kirkastui; "miks' Karitsa on kuollut ristillä". Silloin saimme sydämeämme yhtyä laulamaan "Nyt onnellisna laulel, kun Jeesus mulla on. Mua kantaa hän niin hellien, saan olla huoleton". Vieläkö nyt sydämemme iloitsee tästä riemusta mitä silloin saimme kokea?

Tulethan hyvä opistoverini jos se sinäkin on mahdollista muistelemaan menneitä, vaihtamaan ajatuksia nykyisistä oloistasi ja saamaan uutta rohkaisua rakkaassa opistokodissamme maaliskuun toisena sunnuntaina tai lauantaina jos se sopii paremmin. Silloin vietämme vuosikurssimme 20 v.-juhlaa. Rukoillaan siunausta näille päiville.

Näkemiin toveripäivillä!

HELVI LEINONEN

Vanhempien päivä

Opistollamme vietettiin helmikuun toisena sunnuntaina vanhempien päivää. Ilahduttavan runsaasti opiskelijoiden omaisia oli saapunut tilaisuuksiin. Päivä alkoi Kanta-Loimaan kirkossa vietetyllä ehtoollisjumalanpalveluksella. Kilo 13 oli opistolla omaisten ja opettajien yhteinen keskustelutilaisuus. Siinä omaiset osoittivat luottavansa opistoon ja toivoivat, että heidän lapsilleen olisi opistosta mahdollisimman paljon hyötyä. Kodin ja kasvatuksen juhlassa opiskelijat esittivät ohjelmää. Lääninrovasti Teo Nuottamo piti esitelmän, jossa hän käsitteli lapsen kasvamista aikuiseksi. Seuraavassa muutamia ajatuksia hänen esitelmästä. Ensimmäiset vaikutteensa lapsi saa jo ennen syntymäänsä, siis äidin kohdussa. Ei lapsen mielen terveyden kannalta ole yhden tekevää, millä mielellä äiti odottaa lastaan. Kun lapsi on toivottu ja äiti odottaa häntä ilolla, niin sillä on merkityksensä lapselle. Lapsen kannalta ensimmäiset elinvuodet ovat erittäin merkittäviä. Silloin luodaan lapsen perusturvallisuus — jos luodaan, — mikä vaikuttaa koko hänen tulevaan elämäänsä. Lapsen ensimmäiset ihmissuhteet ovat myöhempienkin mallina.

Lapsuusajasta puhuttaessa ei voida sivuuttaa sitä, mitä Jumalla on tehnyt lapsen tähden hänen puolestaan. Jumala ennättävällä armollaan ympäröi pienen lapsen jo ennen kuin tämä asioista mitään tietää. Pyhä kaste on taivaallisen Isämme armoteko, johon kristillinen kasvatus perustuu. Lapsi on Jumalan silmäterä, josta Hän erityisesti huolehtii. Miten suuri myönteinen ja turvallisuutta tuova asia pyhä kaste onkaan.

Lasta on kasvatettava polvillaan ja polvella. Kuinka tärkeää onkaan, että lapsen vanhemmat viiptyvät Jumalan edessä lastensa tähden. Rukouksen voima on suuri. Sitä etuoikeutta ei tulisi laiminlyödä. Vanhemmilla tulisi olla aikaa lapsilleen. Sängen usein vanhemmat pake-

10 parasta lehtiasiamiestä v. 1973

1. Kaarina Maine, Vampula 57 vsk.
2. Senja Seppällä, Loimaan kaupunki 40
3. Eino Erelä, Alastaro 40
4. Pirkko Jaakola, Turku 38
5. Pirkko Härmälä, Loimaa 38
6. Toini Steenari, Ruotsi, Borås 35
7. Rea Yli-Uotilla, Loimaa 24
8. Veini Tähtinen, Forssa 24
9. Pirkko Malmivaara, Karimainen 21
10. Saara Kietola, Koski Tl. 18

Opistolehden tilauksia oli kertynyt (23. 2.) mennessä 810. Kiitokset kaikille asiashiehille.

Jäsenmaksu- vuorossa

näillä toveripäivillä ovat: 5, 6, 7, 8, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31 ja 33 vuosikurssi.

Maksu on 2 mk kahdelta vuodelta.

nevat lapsiaan, jotta eivät joutuisi kohtamaan heitä ja heidän asioitaan. Televisio voi viedä vanhemmilta juuri sen ajan, jonka he voisivat käyttää lapsilleen.

Koti on paikka, jossa meidät tulisi hyväksyä sellaisina kuin olemme. Jos lasta ei hyväksytä kotona, on epävarmaa, hyväksytäänkö häntä missään. Tämä koskee myös sellaista tilannetta, että lapsi on joutunut väärille teille.

Vanhempien päivän käytännön järjestelyistä vastasivat Sinkku Suuronen ja Aimo Mäki.

Huomio — Huomio — Herätys — Huomio — Huomio

Toveriliiton NEUVOTTELUKUNTA

(aluehuoltajat)

Kokoonnumme neuvonpitoon toveripäivien aikaan sunnuntaina klo 12.00 opettajienhuoneessa. Tämä koskee seuraavia toveriliittolaisia:

Eino Erelä
Pekka Tiensuu
Immo Nummilla
Helenia Uusitupa
Pirkko Jaakola
Anja Känkänen
Veini Tähtinen
Touko Silvferberg
Else Leppäsalo
Anna-Liisa Prehtu

Helvi Seppä
Kalle Jokinen
Olavi Hakala
Anna Kollppanen
Veijo Viirtalla
Elvi Vepsäläinen
Maija Hollopainen
Valde Mäkinen
Antero Tiirikka
Pertti Rämö

Toveripäivien JUHLAKUORO

laulaa sunnuntain päiväjuhlassa op. Aino Mäki-Punnon johdolla laulut:
"Et hopealla kullalla" ja "Yhteenkö tulla saamme".

Siks uuden virren voittoisan suo valtavasti kaikuvan!

Tilityksiä toveriliitolle

Toukokuu: Vehkalahti, Pyhäntö 10 850,—.
Kesä- ja heinäkuu: Alavus 89,51, Himanka 258,07, Pylkönmäki 144,14, Asikkala 65,—.
Elokuu: Kauhanoja Kreivillä 66,11, Marttila 49,50, Ypäjä 26,30, Somero 47,60, Jokioinen 83,30, Forssa 140,50, Alastaro 63,20.
Syyskuussa: Jokioinen 76,06, Koski Tl. ke-säjuhla 543,—.
Joulukuu: Marttila 67,—.

Tilitys

Opistolle saapuneista juhlatuloista ja lahjoituksista joulu- helmikuulta:

Opistoilta Lutherkirkossa kol 129,00, opiston joulujuhla kol 75,31 Maskun srk kol 29,00, Asikkalan srk kol 115,17, Oripään srk kol 1859 ja avustus 100,00, Vihdin srk kol 19,00, Alastaron srk kol 281,50, Kauhanoja Kreivillä opistoilta kol 75,05.

Kiitämme kaikkia ystäviä antamastanne lahjoituksista opistotyön tukemiseksi.

LEHDEN POSTISIIRTOTILI n:o Tu 40776

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON LEHTI

Toimituskunta: Raija Isotalo, Hilikka Mikkola, Kalle Jokinen, Viljo Pulli, Oiva Sivula ja Eero Uuksulainen.

Toimittaja: Eero Uuksulainen
Osoite: Loimaa, Kansanopisto
Puhelin: 87 217

Lehti ilmestyy v. 1973 vähintään viitenä numerona. Tilausmaksu on 4:—.